

KADIN...

Ne kadar değerli olduğunu unuttur!

O unutsa da biz unutmamalıyız!

Altıncı gün dolmak üzereydi. Ve Tanrı hala kadını yaratıyordu. Bir melek çıkageldi.

Tanrı'ya;

- Ötekini, erkeği çok daha çabuk yaratmıştın, buna niye bunca zaman ayırıyorsun? diye sordu.

Tanrı yanıt verdi:

- Çünkü buna çok değerli, çok farklı özellikler katıyorum, dedi.

- Örneğin yüzlerce parçadan oluşturuyorum. Ama yine bir bütün olmasını sağlıyorum.

Bu yarattığım birçok çocuğa aynı anda sarılabilmeli, dünyanın her yerindeki çocukları kucaklayabilmeli. Düşen bir çocuğun kanayan dizini de, yaralı bir yüreği de iyileştirebilmeli..

Melek sordu:

- Kaç eli, kaç kolu olacak?

- Sadece iki.

- İki el, iki kolla mı yapacak bu dediklerini...

- Hepsi bu değil...

Kendi yaralarını da kendi sarabilecek.

Ayrıca günde 18 saat çalışabilir durumda olacak...

Melek yaklaşıp kadına dokundu...

- Onu çok yumuşak yapmışsın.

- Yumuşak ama aynı zamanda çok güçlü. Gücünü ve kaldırabileceklerini hayal bile edemezsin...

- Düşünmeyi de bilecek mi?

- Yalnızca düşünmeyi değil.

Hem sağduyusunu kullanmayı, aklıyla ve yüreğiyle muhakeme etmeyi, hem de mücadele etmeyi, düşüncelerini savunmayı, sorun çözmeyi de biliyor...

Bunların yanı sıra, uzlaşmayı da biliyor...

Melek, kadının yanağına dokundu. Eli ıslanınca bu nedir diye sordu.

Tanrı yanıtladı:

- Buna gözyaşı denir.

- Neye yarar?

- Kendini ifade etmeye yarar. Acıyı, kuşkuyu, aşkı, yalnızlığı, onuru. Ama aynı zamanda sevinci ifade etmesine yarar...

- Kadının kendini ifade biçimleri sonsuzdur: O, sevinci, mutluluğu ve aşkı yakalayıp, sınırsız sarılmayı bilir...

Haykırmak istediği vakit susabilir; sustuğunda ılığını duyurabilir; öfkelenildiği vakit gülümseyebilir, ağlamak isteyince şarkı söyleyebilir, mutlu olunca ağlayabilir, korktuğu vakit gülebilir...

O inandığı doğrular için sonuna dek mücadele eder. Haksızlığa karşı savaşıır, çözüm yolunu biliyorsa, ‘hayır’ yanıtını asla kabullenmez.

- Amma çok marifeti varmış!

- Arkadaşı doktora yalnız gitmesin diye ona refakat edendir. Korkan birini gördüğünde, ‘tut elimi korkma’ deyip, elini uzatandır. Her düşün her doğum haberine mutlu olandır. Tanıdığı ya da tanımadığı amma kendine yakın bildiği her ölüm haberine kalbi kırılıandır. Ama yine de yaşamı sürdürme gücünü kendinde bulandır. Çocukları daha çok yesin diye ‘**ben zaten toktum**’ diyendir...

- Bir öpüş, bir sarılış, bir kucak açışla kırık, ya da yaralı bir yüreğin onarılacağını bilendir...

- Peki, bunun hiç mi eksiki ya da yanlişı yok?

- Hiç olmaz olur mu?

Var bir hatası: "**Ne kadar değerli olduğunu unuttur...**"

Alıntıdır

Önemli Not: Bu kurgusal hikâye, değersizleştirmeye karşı değer veren bir içerik taşımaktadır. Kendisi unutsa da kadına değer vermenin ne denli önemli olduğunu vurguladığı için yayınlıyorum. İnsan onurunu ayaklar altına alan “**kadına yönelik şiddete**” karşı bir tokat gibidir. Çünkü insan onuru kutsaldır. Bu onur bir bütündür. Bu onurda kadın-erkek ayrımı yoktur. Erkeğe yapılan zulüm/haksızlık ne kadar suçsa, ne kadar günahsa, kadına yapılan zulüm/haksızlık da o derece suçtur, o derece günahtır!

Unutmayalım: “**Adalet nedir? Ağaçları sulamak. Zulüm nedir? Dikeni sulamak**” diyor Mevlana.

“**Zulüm ile abat olanın akıbeti berbat olur**” diyor Yunus Emre.